

Българската народна банка изказва благодарности
на журналиста Иван Михалев за предоставените изображения.

The Bulgarian National Bank gratefully acknowledges
the journalist Ivan Mihalev for the provided photographs.

Преображенски манастир

Сребърна колекционерска монета
от серията „Български църкви и манастири“
Емисия на БНБ

The Transfiguration Monastery

Silver Collector Coin
Bulgarian Churches and Monasteries Series
BNB Issue

БЪЛГАРСКА
НАРОДНА БАНКА
ЕВРОСИСТЕМА

BULGARIAN
NATIONAL BANK
EUROSYSTEM

Манастирът „Свето Преображение Господне“, по-известен като Преображенският манастир, е четвъртият по големина в България. Разположен е на брега на река Янтра до с. Самоводене, Великотърновско.

Основан е по времето на Втората българска държава като метох на Ватопедския манастир в Атон, а през 1360 г. получава автономност. Царица Теодора (Сара) и синът ѝ цар Иван Шишман даряват много средства за благоустрояването му и той се превръща в един от духовните центрове, известен като „Сарин“ или „Шишманов“ манастир. При падането на Търново под османско владичество манастирът многократно е опожаряван, плячкосван и накрая е напълно разрушен. През 1825 г. игуменът на манастира – рилският монах отец Зотик, започва възстановяването на светата обител. Строенето на главната църква е възложен на Димитър Софянлията. Заради участието му във Велчовата завета майсторът е обесен и делото му продължава Уста Кольо Фичето. Интериорът, външните стени на храма и иконите на църковния иконостас са дело на Захари Зограф и Станислав Доспевски. Въздействащата сцена „Колелото на живота“, изписана на южната олтарна стена, пресъздава цикъла на човешкия живот.

Строителството в Преображенския манастир продължава до 1863 г., като дотогава са изградени югоизточното крило с малката гостна, големият вход, камбанарията с часовника и малката църква „Благовещение“.

Преображенският манастир е едно от основните културни и революционни средища в Търновско. Посещаван е от Васил Левски, Филип Тотю, Ангел Кънчев, поп Харитон и други революционни дейци.

През Руско-турската освободителна война манастирът е превърнат в болница.

На 6 юли 1991 г. част от монашеските килии са напълно разрушени след едно от срутванията на скалите над манастира. При падането на скалните маси няма пострадали хора и храмът остава непокънат. Част от разцепена на две скала и до днес стои там като свидетелство за чудото.

The Monastery of the Holy Transfiguration of God, better known as the Transfiguration Monastery, is the fourth largest monastery in Bulgaria. It is situated on the banks of the Yantra river, near the village of Samovodene, in the Veliko Tarnovo region.

It was founded during the Second Bulgarian Kingdom as a metochion (dependency) of the Vatopedi Monastery on Mount Athos, and gained autonomy in 1360. Tsaritsa Theodora (Sarah) and her son Tsar Ivan Shishman donated a lot of money for its beautification and it became one of the spiritual centres, also known as 'Sarah's' or 'Shishman's' Monastery. After the Ottoman conquest of Tarnovo, the monastery was burned and plundered several times and eventually entirely destroyed. In 1825, the abbot of the monastery, the Rila monk – father Zoticus, began the restoration of the holy monastery. The construction of the main church was assigned to Dimitar Sofianliyata. As a participant in Velcho's Conspiracy, he was hanged, and his work was continued by Usta Kolyo Ficheto. The interior, outer walls of the church and icons of the iconostasis were made by Zahariy Zograf and Stanislav Dospevski. The spectacular 'Wheel of Life' scene, painted on the southern altar wall, recreates the cycle of human life.

Construction at the Transfiguration Monastery continued until 1863, including the southeastern wing with a small drawing room, the large entrance, the bell tower with the clock and the small Church of the Annunciation.

The Transfiguration Monastery is one of the main cultural and revolutionary centres in the Tarnovo region. Vasil Levski, Filip Totyu, Angel Kanchev, Pop Hariton and other revolutionary figures were among its visitors.

During the Russo-Turkish War of Liberation, the monastery was turned into a hospital.

On 6 July 1991, some of the monks' cells were completely destroyed following a landslide above the monastery. No one was injured when the boulders fell, and the church remained intact. Up to the present day, a rock split in two still stands there as a testament to this miracle.